

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10C/900/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512205715
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8512205715.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Martinom Kopinom, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, IČO: 00166073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v časti, v ktorej bol rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 10C/900/2012 zo dňa 11.12.2014 zrušený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 2Co/183/2015 zo dňa 15.7.2015 a vec bola súdu prvej inštancie vrátená na ďalšie konanie, z a m i e t a .

II. Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1 . Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 28.9.2012, pôvodne vedenou na Okresnom súde v Starej Ľubovni pod sp. zn. 4C 8/2012 žiadal zaviazať žalovaného na náhradu majetkovej škody vo výške 175,- € a titulom nemajetkovej ujmy sumu 940,44 €, prípadne, aby medzitýmny rozsudkom rozhodol tak, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu v Starej Ľubovni, ktorý nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX voči dlžníkovi R. S., W.. XX.XX.XXXX. Rovnakých nárokov sa s menšími odchýlkami domáhal žalobca aj ďalšími žalobami voči žalovaným v konaniach, ktoré boli spojené na spoločné konanie, pôvodne vedené pred Okresným súdom Stará Ľubovňa sp. zn. 4C 12/2012 voči dlžníkovi U. Q., W. XX.XX.XXXX, sp. zn. 4C 13/2012 voči dlžníkovi H. Č., W.. XX.XX.XXXX, sp. zn. 4C 14/2012 voči dlžníkovi C. H., W..XX.XX.XXXX, sp. zn. 4C 73/2012 voči dlžníkovi E. Q., W.. XX.XX.XXXX, sp. zn. 4C 75/2012 voči dlžníkovi Q. T., W.. XX.XX.XXXX, sp. zn. 4C 83/2012 voči dlžníkovi Y. C., W.. XX.XX.XXXX, sp. zn. 4C 84/2012 voči dlžníkovi E. T., W.. XX.XX.XXXX, sp. zn. 4C 85/2012 voči dlžníkovi R. F., W.. XX.XX.XXXX.

2. Podané žaloby žalobca odôvodnil tým, že Okresný súd Stará Ľubovňa v špecifikovaných exekučných veciach nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenom čase. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, pričom majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených činnosťou žalobcu uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne

uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Zároveň žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného Ústavou Slovenskej

republiky a Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu podľa názoru žalobcu je dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené reálne očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky a taktiež k vyvolaniu rizík, že dôjde k zániku povinného, zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolventnosť povinného. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má základ v požiadavke na spravodlivom usporiadaní vzťahu a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy žalobca vychádzajúc z rozhodnutí Ústavného súdu považuje 165,96 eur za 12 mesiacov, keď príslušný súd bol nečinný viac ako 109 dní. Žalobca postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie nároku na náhrady škody. Žalovaná do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagovala.

3. V predmetnom konaní žalobca konštatoval nečinnosť exekučného súdu v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 4C 8/2012 proti povinnému R. S. v rozsahu 529 dní, pod sp. zn. 4C 12/2012 proti povinnej U. Q. 350 dní, 4C 13/2012 proti povinnému H. Č. 494 dní, 4C 14/2012 proti povinnej C. H. 517 dní, 4C 73/2012 proti povinnej E.F. Q. 196 dní, 4C 75/2012 proti povinnej Q. T. 235 dní, 4C 83/2012 proti povinnému Y. C. 75 dní, 4C 84/2012 proti povinnej E. T. 139 dní, 4C 85/2012 proti povinnému R. F. 335 dní.

4. V každom pôvodne samostatnom konaní tak žalobca žiadal zaviazat' žalovaného na náhradu majetkovej škody paušálne vo výške 175,- €. Titulom nemajetkovej ujmy v jednotlivých konaniach žiadal zaplatať súm vypočítaných alikvotným pomerom 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu v zmysle ním citovanej judikatúry ÚS SR.

5. Žalovaná sa k podanému návrhu písomne vyjadrila a uviedla, že návrh je zmätočný, keď žalobca síce podal písomný návrh a poukazyval na konkrétne dôkazy, žiadne dôkazy však sám nepredložil. Nešpecifikoval ani jasný titul nároku na náhradu škody a v namietaných exekučných konaniach nepodnikol žiadne kroky na odstránenie neželaného stavu. Žalovaná konštatovala, že návrh je podaný predčasne, nakoľko neuplynula 6-mesačná doba na predbežné prerokovanie nároku, v rámci ktorej žalobca neposkytoval žiadnu súčinnosť, na základe čoho žalovaný nepovažovala nárok za predbežne prerokovaný. K samotnému postupu súdu žalovaná konštatovala, že lehota na zmenu exekútora je objektívne nedodržateľná vzhľadom na úkony súdu spojené s týmto návrhom ako je doručenie návrhu pôvodnému exekútorovi, vyčíslenie trov pôvodného exekútora, či zaslanie spisu. Po dobu rozhodovania o návrhu nemôže k škode dôjsť, nakoľko pôvodný exekútor je stále oprávnený vykonávať všetky úkony s výkonom exekúcie súvisiace. Žalobca splnenie predpokladov pre posúdenie existencie zbytočných prietahov nepreukázal, nevyužil prostriedky pre nápravu. Žalovaná ďalej namietala vyčíslenie materiálnej škody a namietala účelovosť nároku. K nemajetkovej ujme žalovaná uviedla, že prietahy v konaní môže posudzovať len Ústavný súd SR všeobecný súd nemôže hodnotiť, či iný všeobecný súd, resp. jeho nadriadený súd konal bez zbytočných prietahov. Nakoľko sa jednalo o spotrebiteľský vzťah, vzhľadom na zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenie práva spotrebiteľa bolo potrebné jednotlivé exekučné tituly podrobne skúmať. Žalovaná považuje návrh žalobcu v rozpore s dobrými mravmi a namietala, že nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Žalovaná k podanej žalobe ďalej uviedla, že ak k nesprávnemu úradnému postupu okresného súdu malo dôjsť v období pred marcom 2009, poukázala na premlčanie nároku v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.04.2009. K uplatnenej škode uviedla, že žalobca by v konaní na preukázanie vzniku a oprávnenosti nároku musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Požadovať paušálne sumy je nesprávne a znova účelne. Žalobca nepreukázal ani vznik, ani výšku škody. K uplatnenej nemajetkovej ujme žalovaná uviedla, že žalobca nepreukázal, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením pre žalobcu. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva. Z toho dôvodu žalovaná nemá za preukázaný vznik nemajetkovej ujmy, ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. Žalobca nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi spôsobenou škodou a nesprávnym nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona 514/2003 Z.z. žalovaná žalobu považuje za neopodstatnenú.

6. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 20NcC 70/2012 z 19.10.2012 vylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Stará Ľubovňa z prejednávania a rozhodovania danej veci a vec prikázal Okresnému súdu Vranov nad Topľou. Na Okresnom súde Vranov nad Topľou sa konanie o spojených veciach vedie pod sp. zn. 10C/900/2012.

7. O podanej žalobe rozhodol Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom 10C/900/2012 zo dňa 11.12.2014 tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol. Zamietol aj návrh na prerušenie konania. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

8. Po podanom odvolaní žalobcu Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 2Co/183/2015 z 15.07.2015 potvrdil rozsudok spojený s opravným uznesením vo výrokoch o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, ale v prevyšujúcej časti rozsudok spojený s opravným uznesením zrušil a v rozsahu zrušenie vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konania.

9. V odôvodnení nadriadený súd poukázal na to, že súd prvej inštancie v spojených konaniach nesprávne reflektoval § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t.j. nedodržanie 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia exekútorovi na vykonanie exekúcie. Žalobca však svoj nárok odôvodnil nedodržaním 30-dňovej lehoty vo všetkých spojených konaniach na rozhodnutia o návrhu oprávneného na zmenu exekútora v tejto lehote. Poukázal aj na časový rozsah omeškania exekučného súdu pri rozhodovaní o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora a to s poukazom na znenie § 44 ods. 7,8 Exekučného poriadku, platného od 01.09.2005 do 01.12.2006. Prvostupňový súd tak v napadnutom rozsudku neriešil analýzu podstaty nároku, ale zameril sa na inú právnu otázku než tú, na základe ktorej žalobca uplatnil svoj nárok. V uvedenom rozsahu nadriadený súd nariadil opätovne analyzovať príslušné exekučné spisy spolu so spisom týkajúcim sa povinného R. S.Á. (4C/8/2012). Následne rozhodnúť o oprávnenosti nároku žalobcu.

10. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

11. Súd po vrátení veci nadriadeným súdom vo veci nariadil pojednávanie, ktoré po ospravedlnení sa žalobcu ako ja žalovaného vykonal v neprítomnosti oboch sporových strán. V zmysle právne záväzných záverov krajského súdu súd zabezpečil z Okresného súdu Stará Ľubovňa súvisiace spisy, oboznámil ich obsah a vykonal v nich sa nachádzajúce listinné dôkazy: povinný R. S. - obsah pripojeného spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa - 2Er/43/2005, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z 10.11.2004, uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa - 2Er/43/2005 zo dňa 30.4.2012 o vyhlásení exekúcie vedenej JUDr. Ing. Karolom Mihálom za neprípustnú a o zastavení exekúcie, a o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, uznesenie Krajského súdu v Prešove, 1CoE/73/2012 z 27.9.2012 o potvrdení tohto uznesenia prvostupňového súdu, uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 2Oboer/26/2013 zo dňa 25.7.2013 o zastavení dovolacieho konania, uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 2Oboer/32/2013 z 28.11.2014 o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, zrušenie uznesenia Krajského súdu v Prešove v napadnutej časti a vrátenie veci na ďalšie konanie; uznesenie Krajského súdu v Prešove, 1CoE/7/2015 z 24.2.2015 o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania.

povinná U. Q. - obsah pripojeného spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa - 4Er/64/2004 - žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručená súdu 20.5.2004, uznesenie 4Er/64/2004 z 3.11.2011 o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a o zastavení exekúcie; uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 17CoE/54/2012 z 9.2.2012, o vrátení veci súdu prvého stupňa bez rozhodnutia o odvolaní, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 17CoE/54/2012 z 3.5.2012 o potvrdení uznesenia prvostupňového súdu vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú, o zastavení exekúcie, o trovách exekúcie a vrátení veci vo výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora; uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa, sp.zn. 4Er/64/2004 z 3.9.2012 o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora;

povinný H. Č. - obsah pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa, 4Er/131/2005 - žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručená súdu 5.8.2005, uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa, 4Er/131/2005 z 26.3.2012 o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a o zastavení exekúcie, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 1CoE/115/2012 z 19.12.2012 o potvrdení uznesenia okresného súdu a zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania; uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 7ECdo/176/2013 z 19.2.2014 o zastavení konania o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 19.12.2012, sp.zn. 1CoE/115/2012 a zamietnutí návrhu na prerušenie dovolacieho konania a odmietnutí dovolania proti tomuto uzneseniu Krajského súdu v Prešove,

povinná C. H. - obsah pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa, 2Er/15/2004 - žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručená súdu 1.3.2004, uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa, 2Er/15/2004 z 18.4.2012 o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o zastavení exekúcie, o zamietnutí návrhu na zmenu exekútora; uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 19CoE/104/2012 z 11.10.2012 o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania; uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 4ECdo/6/2013, 4CoE/36/2013 z 24.10.2013 o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, odmietnutí dovolania a zastavení dovolacieho konania,

povinná E. Q. - obsah pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa, 5Er/57/2007 - žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručená súdu 22.2.2007, uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa, 5Er/57/2007 z 22.4.2010 o vyhovení návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a zastavení exekučného konania v časti príslušenstva, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 16CoE/66/2010 z 12.7.2010 o potvrdení uznesenia vo výroku o zastavení konania v časti vymoženía úrokov z omeškania,

povinná Q. T. - obsah pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa, 5Er/81/2007 - žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručená súdu 13.3.2007, uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa, 5Er/81/2007 z 3.8.2009 o zastavení exekučného konania v časti príslušenstva a zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie v prevyšujúcej časti a čiastočnom vyhlásení exekúcie za neprípustnú v časti 41,13 €, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 16CoE/3/2009 z 22.10.2009 o potvrdení uznesenia, s výnimkou výroku, ktorým bol v prevyšujúcej časti návrh zamietnutý, výroku o trovách konania a výroku, ktorým vyhlásil exekúciu za neprípustnú; uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa, sp.zn. 5Er/81/2007 z 22.4.2010 o zastavení exekúcie v časti 41,13 €, uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa, sp.zn. 5Er/81/2007 z 31.5.2010 o nevyhovení návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora,

povinný Y. C. - obsah pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa, 5Er/16/2004 - žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručená súdu 29.1.2004, uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa, 5Er/16/2004 z 1.2.2011 o vyhovení návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, uznesenie 5Er/16/2004 z 23.1.2012 - o vyhlásení exekúcie za neprípustnú v celom rozsahu, zastavení exekúcie v celom rozsahu, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 6CoE/57/2012 z 27.3.2012 o potvrdení uznesenia; uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa, sp.zn. 5Er/16/2004 z 27.7.2012 o nepriznaní trov exekúcie súdnemu exekútorovi;

povinná E. T. - obsah pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa, 2Er/167/2003 - žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručená súdu 31.10.2003, uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa, 2Er/167/2003 z 6.4.2011 o vyhovení návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, uznesenie 2Er/167/2003 z 28.5.2012 - o vyhlásení exekúcie za neprípustnú, zastavení exekúcie, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 3CoE/103/2012 z 26.10.2012 o potvrdení uznesenia; uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 7ECdo/18/2013 z 26.9.2013 o zamietnutí návrhu na prerušenie dovolacieho konania a odmietnutí dovolania oprávneného,

povinný R. F. - obsah pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa, 3Er/224/2005 - žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručená súdu 10.11.2005, uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa, 3Er/224/2005 z 19.10.2011 o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, vyhlásení exekúcie za neprípustnú a zastavenie exekúcie v celom rozsahu, uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 4CoE/3/2012 z 30.3.2012 o potvrdení uznesenia vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú; uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3Cdo/202/2012 z 12.11.2012 o odmietnutí dovolania súdneho exekútora.

12. V súlade s návrhom žalobcu na doplnenie dokazovania doručeným súdu dňa 18.01.2019 a to vykonanie znaleckého posudku Ekonomickej univerzity v Bratislave č. 1/2014 súd konštatuje, že tento dôkaz bol vykonaný ešte v pôvodnom prvostupňovom konaní pre vrátením veci nadriadeným súdom.

Tento znalecký posudok bol v zmysle pôvodného návrhu žalobcu zabezpečený z pripojeného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou 1SprO541/2014.

13. Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

14. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

15. Podľa § 3 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

16. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

17. Podľa § 9 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

18. Podľa § 9 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

19. Podľa § 9 ods. 4 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

20. Podľa § 15 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, nárok na náhradu škody spôsobenej

nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

21. Podľa § 16 ods. 4 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

22. Podľa § 17 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

23. Podľa § 17 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

24. Podľa § 17 ods. 3 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

25. Podľa § 19 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

26. Podľa § 44 ods. 1 zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

27. Podľa § 44 ods. 2 zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma.

28. Podľa § 41 ods. 2 písm. c) zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila.

29. Podľa § 41 ods. 2 písm. d) zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

30. Podľa § 44 ods. 8 zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

31. Podľa § 243 ods. 1 zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o znení a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, tento zákon sa vzťahuje aj na konania začaté pred dňom účinnosti tohto zákona.

32. Vykonaným dokazovaním hodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že žalobe nemožno vyhovieť.

33. Žalovaná vzniesla vo vyjadrení k žalobe námietku premlčania každého uplatneného nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred 23.04.2009.

34. Súd prihliadol na vznesenú námietku premlčania podľa § 19 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a dospel k názoru, že právo žalobcu domáhať sa náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v tomto prípade nie je premlčané - v exekučných konaniach, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu boli doručené návrhy na zmeny súdneho exekútora 22.11.2010.

35. Žalobcovi uplynula 3-ročná objektívna premlčacia lehota na uplatnenie práva na náhradu škody, ktorá začala plynúť, keď sa žalobca dozvedel o škode t. j. najskôr 30. deň od doručenia žiadosti o zmenu súdneho exekútora. Právo žalobcu sa z tohto dôvodu nepremiľčalo.

36. V konaní žalobca uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdu spôsobenú tým, že Okresný súd Stará Ľubovňa podľa § 44 ods. 7, ods. 8 Exekučného poriadku v zákonnej lehote nerozhodol o zmene súdneho exekútora.

37. Podľa § 15a, § 16 ods. 4 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podmienkou na uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je písomná žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku. Z vyjadrenia žalovanej je zrejmé, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo strany žalovanej boli žalobcovi doručené 23.04.2012. Žaloby v pôvodných konaniach v tejto veci boli doručené súdu 27.09.2012. Žalobca podal žaloby predčasne, keď nárok na súde uplatnil pred uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku. Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neupokojí nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať nároku na súde. Ak tak učiní skôr, ide o predčasne podanú žalobu, čo predstavuje samostatný dôvod na zamietnutie žaloby z dôvodu predčasnosti.

38. V exekučných konaniach, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu žalobca nepreukázal nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v existencii prietahov v konaní. Otázkou, či v

konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je kompetentný preskúmať Ústavný súd. Ustanovenie § 9 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je účinné od 01.01.2013, avšak i keď žaloby boli vo veci podané v r. 2012 predmetné ustanovenie dopĺňa a vykladá ustanovenie § 9 ods. 1 predmetného zákona, preto je ho možno aplikovať aj pri uplatnenom nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom pred 01.01.2013. O namietaných prieťahoch v konaní sa nevedelo konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, nevedelo sa disciplinárne konanie, nebolo vydané právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva. Súd v konaní o uplatnenom nároku na náhradu škody nesprávnym úradným postupom nie je oprávnený posudzovať nesprávny úradný postup súdu spočívajúci v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote.

39. V exekučných konaniach, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov v konaní. Otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je kompetentný preskúmať Ústavný súd. Ustanovenie § 9 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je účinné od 01.01.2013, avšak i keď žaloby boli vo veci podané v r. 2012 predmetné ustanovenie dopĺňa a vykladá ustanovenie § 9 ods. 1 predmetného zákona, preto je ho možno aplikovať aj pri uplatnenom nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom pred 01.01.2013. O namietaných prieťahoch v konaní sa nevedelo konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, nevedelo sa disciplinárne konanie, nebolo vydané právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva. Súd v konaní o uplatnenom nároku na náhradu škody nesprávnym úradným postupom nie je oprávnený posudzovať nesprávny úradný postup súdu spočívajúci v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote.

40. Žalobca neunesol dôkazné bremeno ani pri preukázaní vzniku škody. Žalobca v konaní uplatňuje tzv. majetkovú škodu predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou žalobcu uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo v dôsledku tvrdenej účinnosti súdu a nemajetkovú ujmu v peniazoch, keď samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Žalobca v otázke preukázania škody neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal vynaloženie uplatnených nákladov na správu a vymáhanie pohľadávky. Nestačí samotné tvrdenie žalobcu o tom, že mu vznikli náklady, ktoré vyčíslil bez predloženia dôkazu o vynaložení nákladu. Žalobca uplatnil i nemajetkovú ujmu, pri ktorej nepreukázal, že žalobcovi v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu došlo k ohrozeniu legitímnych očakávaní, žeby došlo k zániku povinného, zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, insolvencii povinného, ide iba o hypotetické uvažovanie žalobcu, bez preukázania konkrétneho zásahu do sféry žalobcu. Žalobca už vôbec nepreukázal výšku uplatnenej náhrady škody, tak majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Súd nevidí dôvod na priznanie nemajetkovej ujmy vo výške na základe aplikácie Nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky o priznaní finančného zadosťučinenia za konštatované zbytočné prieťahy v súdnom konaní.

41. Pokiaľ ide o výšku uplatneného nároku a to ako u majetkovej škody tak i pri náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch obidva uvedené nároky si žalobca uplatnil paušálne. Na podporu uvedeného súdu predložil do konania znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014 vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave. Uvedený dôkaz súd vykonal ako listinný dôkaz podľa §129 OSP, nakoľko nespĺňal atribúty znaleckého dokazovania podľa §127 OSP, t.j. procesného predpisu účinného v čase ich vykonania. Týmto znaleckým posudkom č. 1/2014 je majetková škoda v každom konkrétnom individuálnom prípade neskorého rozhodovania súdu udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyčíslená na minimálnu sumu 30,76 Eur a majetková škoda v každom konkrétnom individuálnom prípade neskorého rozhodovania o zmene súdneho exekútora vyčíslená na hodnotu minimálne 31,68 Eur. Uvedená škoda vyčíslená týmto znaleckým posudkom má teda inú výšku ako ju vyčíslil žalobca v

jednotlivých podaných žalobách spojených do jedného konania, avšak je vyčíslená rovnako paušálnym spôsobom ako ju vyčíslil žalobca. Z tohto dôkazu predloženého žalobcom vyplýva, že majetková škoda vyčíslená týmto znaleckým ústavom je iná ako majetková škoda, ktorú si jednotlivými žalobami spojenými do tohto konania uplatnil žalobca. To svedčí o tom, že žalobca sám nemal a nemá jasno vo výške spôsobenej škody v jednotlivých nárokových prípadoch. Aj keby boli splnené ostatné atribúty pre priznanie škody (existencia nesprávneho úradného postupu, škoda, príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou) a prípadnej nemajetkovej ujmy, nie je možné ju (ich) určiť paušálne tak ako to učinil žalobca, t.j. určením paušálnej sumy na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov, udržiavanie a správu informačného systému atď. Škoda vyčíslená znaleckým posudkom č. 1/2014, ktorý do konania predložil žalobca je vyčíslená paušálne rovnakým kľúčom aký na jej vyčíslenie použil žalobca, preto ju súd rovnako nemôže akceptovať. Tiež je vyčíslená v inej výške ako ju, rovnako paušálne, vyčíslil žalobca v jednotlivých žalobách spojených do jedného konania, pričom žalobca neučinil ďalší procesný úkon k ustáleniu žalovanej výšky škody, a to či už rozšírením žaloby alebo naopak čiastočným späťvzatím žaloby. To tiež preukazuje, že v otázke objektivizácie výšky škody v každom konkrétnom prípade údajného poškodenia práv žalobcu žalobca nemá jasno.

42. Podľa cit. § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

43. Teoreticky by pripadalo do úvahy vyčíslenie majetkovej škody v každom konkrétnom prípade osobitne s prihliadnutím na dĺžku doby porušenia práva, z porušenia ktorého žalobca nárok odvodzuje v konkrétnom prípade a v dôsledku neho spôsobený reálny úbytok na majetku žalobcu, ktorý by mu mal týmto porušením v tom istom konkrétnom prípade vzniknúť (ušlý zisk). Prirodzene, obe uvedené právne skutočnosti a príčinnú súvislosť medzi nimi by musel žalobca v konaní preukázať. Toto sa v konaní nestalo a žalobca takéto dôkazy nenavrhol a nepredkladal. Preto je možné konštatovať, že aj v tomto bode žalobca neunesol dôkazné bremeno, preto mu nie je možné žalovanú náhradu priznať.

44. Žalobca skutočnú škodu paušálne vyčíslil údajnými navyše vykonanými administratívnymi úkonmi, ktoré by v prípade dodržania práva zo strany súdov v exekučných konaniach vynaložiť nemusel. Paušálne vyčíslená škoda v jednotlivých konaniach, ktoré boli súdom spojené do jedného konania je však zo strany žalobcu len hypotetická resp. predpokladaná škoda, nie je však preukázaná jednoznačne a objektivizovaná. Podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sú zákonom č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ustanovenej kumulatívne, to znamená, že musia byť splnené všetky naraz.

45. Preto nepripadalo do úvahy ani určenie výšky škody úvahou súdu podľa § 136 O.s.p.

46. Napokon žalobca nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, keď nepreukázal existenciu atribútov: nesprávny úradný postup a vznik škody.

47. Napokon žalobca nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, keď nepreukázal existenciu atribútov: nesprávny úradný postup a vznik škody.

48. Žalobca uplatnil aj nárok na nemajetkovú ujmu. Pre priznanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle cit. § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy, ktorá by mala vyplývať z rizík, ktoré mali byť spôsobené nesprávnym úradným postupom zo strany exekučného súdu, ktoré v žalobe uviedol. A totiž, že neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného; neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo zmarenie účelu konania pre stratu kontaktu s povinným; neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko insolventie povinného. Žiaden z uvedených dôvodov pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch žiadnym spôsobom nepodložil a nepreukázal, napokon sám v žalobe uvádza len riziká, teda nie, že by došlo k naplneniu niektorého z rizík a to čo aj len v jednom konkrétnom individuálnom prípade, o ktorých súd v spojenom konaní o jednotlivých žalobách konal. Preto súd zamietol podanú

žalobu aj v časti, v ktorej žalobca žiadal priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch, nakoľko ani v tejto časti žalobca neunesol dôkazné bremeno. Okrem toho k samotnému konštatovaniu porušenia práva zo strany konajúceho orgánu podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. pred podaním žaloby ani nedošlo, preto súd nemohol posúdiť, či by sa takéto prípadné konštatovanie javilo byť postačujúcim zadostučiniením alebo nie, čím by až následne pripadal do úvahy nárok na úhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

49. Žalobca v podanej žalobe žiadal vydať medzitýmny rozsudok podľa §152 ods. 2, veta druhá in fine OSP. Navrhol súdu, aby žalovanú Slovenskú republiku, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR zaviazal rozhodnutím o základe nároku tak, že zodpovednosť za škodu, ktorá žalobcovi vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Stará Ľubovňa je daná. Súd nárok žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol čo do základu, preto rozhodnutie o základe nároku žalobcu, o ktorom žalobca navrhoval súdu vydať medzitýmny rozsudok stratil svoje opodstatnenie, a preto súd medzitýmny rozsudok v zmysle návrhu žalobcu nevydal.

50. Podľa §255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Podľa §257 CSP Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

52. O trovách konania súd rozhodol podľa § 257 CSP tak, že žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania a to aj pokiaľ ide i o trovy odvolacieho konania Krajského súdu v Prešove 2Co/183/2015. V konaní bol plne úspešný žalovaný, ale trovy konania si neuplatnil a naprieč súdmi SR prebehlo množstvo obdobných súdnych konaní, čo súd vyhodnotil ako dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie trov žiadnej zo strán.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.